

ZVEZA SLOVENSkih KLUBOV

VESTNIK MELBOURNE

FEDERATION OF SLOVENIAN CLUBS

Messenger

Glasilov članov S. K. Melbourne, Vic. — IZHAJA MESECNO — Predsednik M. Oppelt. Naslov uprave
Kluba: 153 Essex Street, Pascoe Vale, Vic. — Telefon: FL 6466 — Za Uredništvo Odgovarja Tajništvo

Leto III. Štev. 32.

(Urednik Mr. C. Kovačič)

September 1958.

Naslov uredništva: 32, Truganini Rd., Carnegie-Vic.

RAZSTAVLJALI SMO!

Umiril se je trušč, prenehalo je govorenje o vsakolätnem "velesejmu". Vse je zopet za nami. Še pred par dnevi so vozili nabito polni vlaki še pozno v noč na razstavnih prostor. Za radovedne oči obiskovalcev, je bilo pripravljeno marsikako lepo presenečenje; med njimi eno najlepših - del slovenskega razstavišča!

Veliko Lectovo srce, delo g. F. Benkota, z velikim pravokotnim izrezom v sredini in čudovito sliko Bleda, je vsakemu obiskovalcu pridržalo korak. V pravokotnem izrezu so bile postavljene štiri police, na katerih so bili razstavljeni raznovrstni predmeti.

Med najlepšimi so bile vsekakor idrijske čipke, katere je posodila gđc. Z. Bole, miniaturni šopek iz Ribnice, čudovite šatulje - ročno delo g. Šajnoviča ter album Prešernove rojstne hiše. Med razstavljenimi predmeti je bila tudi plošča Jankovičevih polk in valčkov; prikaz dela slovenskega rojaka v Ameriki. Za razstavo je posodil nekaj predmetov iz Maribora tudi g. Zdražil, iz svoje osebne zbirke je prispeval tudi Pater Bazilij. Razstavljenih je bilo še mnogo drugih predmetov, katere je SKM dobil od raznih rojakov širom Melbourne. Vse onim, ki so kakorkoli pripomogli s svojimi razstavnimi predmeti se najlepše zahvaljujemo.

V slovenskih narodnih nošah so nas zastopali na razstavnem prostoru gospa Mesar, g. Marija Hartman, g. Ivan Čar, g. Stanko Hartman, gđc. Marija Vuzel in najpopularnejša Slovenka v Avstraliji gđc. Liljana Zdražil. Vsi navzoči so bili slikani in posneti za televizijo. Poleg narodnih noš pa sta gg. Slavič in Maks Hartman predvajala nekaj dni v našem paviljonu slovenske narodne melodije. Prejela sta posebno pohvalo tajnika Good Neighbour Council-a.

Ob strani razstavljenih predmetov pa je stal zahvalni lepak v angleščini, katerega je pripravil g. Marjan Oppelt. Na njem je v par besedah obrazloženo od kod smo Slovenci in zahvala Good Neighbour Councilu, kateri nam je odstopil prostor za razstavo. Posebna zahvala g. Zlatku Verbiču, ki je bil odgovoren za razstavo, g. Šajnoviču, ki je tehnično izvedel razstavo ter g. F. Benkotu, ki je s čopičem v roki napravil Lectovo srce in sliko Bleda.

GLEDALIŠČE

Verjetno ste že vse povprek pregledali vsebino Vestnika in tako ste prav sigurno obstali na strani, ker nam g. Košir, režiser dramske skupine S.K.M. pripevduje o načrtih za drugo leto.

Če bo vse po sreči, se bo drugo leto uprizorila Shakespearova komedija "Kar hočete". Še pred tem pa se bo pričela nekaka šola - tečaj za vse one ki imajo veselje do igranja. V tem tečaju si bi vsi prisotni razširili obzorje te lepe umetnosti. Pridobili bi osnovne pojme o igranju. Vi, ki sedaj čitate te vrstice; imate veselje do igranja? Saj vem, da imate! Torej ne odlašajte, temveč se vpišite v tečaj, potem pa se bo igralo. Še danes pišite na upravo SKM-153, Essex St., Pascoe Vale, Vic. Ne pozabite napisati svojega naslova! Lahko pa tudi telefonirate in se tako prijavite. Zavrtite številko FL 6466.

Tajništvo.

Valentin Vodnik

NA MOJE ZDRAVJE

Kranjco, tvoja zemlja je zdrava,
za pridne nje lega najprava;
polje, vinograd,
gora, morje,
ruča kopčija
tebe roče!

Za tki si prebrisane glave
pa čedne un trdne postave;
išče te sreča,
un ti je dan,
našel jo boš, ak
nisi zaspan.

Glej, stvarnica vse ti ponudi,
le jemaj od nje ne zamudi;
lenega čaka
strgan rokav,
palca beraška,
prazen bokal.

France Prešeren

PEVCU

Kdo zna
noč temno razjasniti, ki tare duha!

Kdo ve
kragulja odgnati, ki kljuje srce
od zore do mraka, od mraka do dne!

Kdo uči
izbrisat' z spomina nekdanje dni,
brezup prihodnjih odvzet spred oči,
praznoti ubežati, ki zdanje mori!

Kako
bit hočeš poet in ti pretežko'
je v prsih nosit al pekel al nebo!

Stanu'
se svojega spomni, trpi brez miru!

N

A

V

I

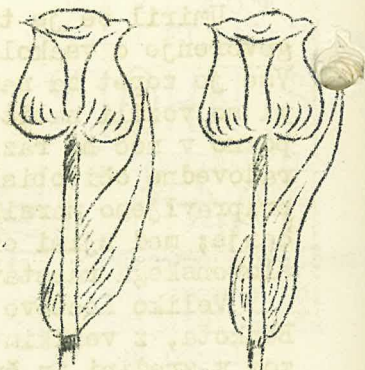
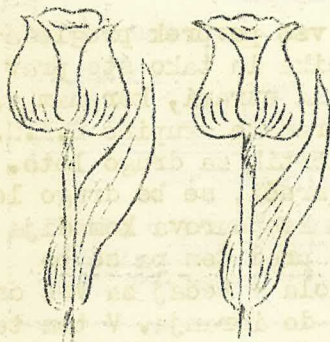
Simon Jenko

TROJNO GORJE

Gorje, kdor nima doma,
kdor ni nikjer sam svoj gospod;
naj križem svet preroma,
saj vendar tujec je povsod!

Gorje, kdor se useda
za tujo mizo žive dni;
vsak grižljaj mu preseda,
požirek vsak mu zagreni!

Gorje, kdor zatajiti
prisiljen voljo in srce
bedakom posoditi
čas mora, glavo in roke!

Josip Murn

ŽELJA PO NEVESTI

Prešla je že Velika noč,
dolgi post je proč,
jutri bo bela nedelja,
potlej čas pride vroč-
hej, tega komaj čakam.

Za Sveto telo
vse zoreno že bo
vse v steblo že bo
za sveto telo,
hej, tega komaj čakam.

Ob Šmarnem potem
že si žita naspem,
že si žita naspem,
potlej v hoste grem,
hej tega komaj čakam.

Ajda začrni
gora pordeči,
polhu dlaka v bukvah
vsa se nagosti,
hej, tega komaj čakam.

Potlej leto nam zbeži,
počasi tiho se gubi
ko da še enkrat leto
vse prošle šteje dni,
hej, tega komaj čakam.

Štejem tudi jaz vse dni,
v prošlost se oziram:
pe za koga se upiram,
pa po kom vse dni umiram?
Ah, le tega komaj čakam!

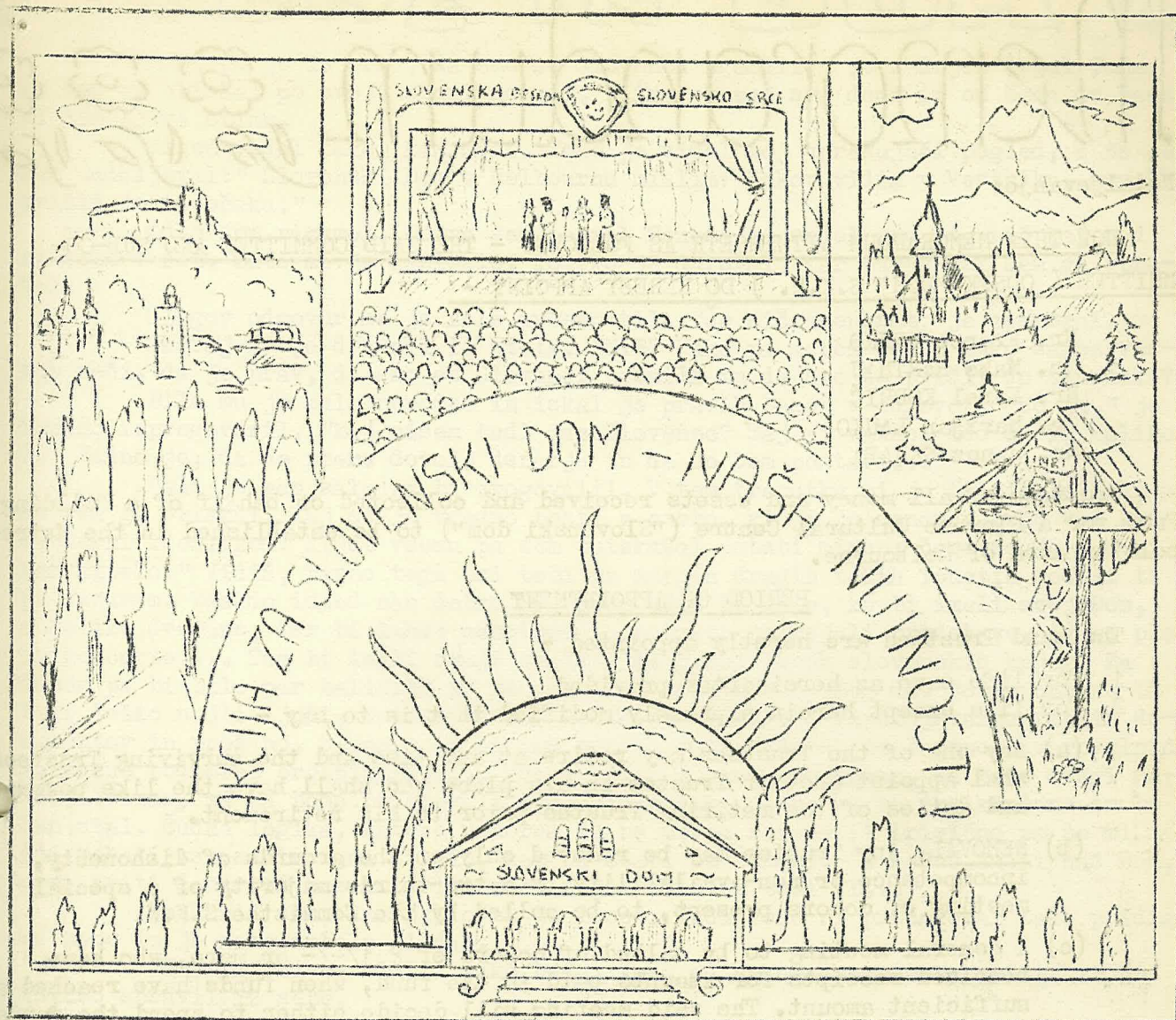
Z
A
K
L
A
D
I

Simon Gregorčič

LASTOVKAM

"Lastovke, oj bog vas sprimi,
ko po dolgi, ostri zimi
priletele ste nazaj
v mirni naš planinski raj!
Ve pomladi ste znanilke,
dobre sreče ste znanilke,
kjer svoj dom postavite,
blagost tja pripravite.
Gostoljuben strop je moj:
gnezda svoja nanj pripnite,
tu valite, tu gojite
srečnosti zarod svoj.
Skrbno jaz vam branil bom
nežni rod in mali dom.
Tu nikdo' se vas ne takne
in mladičev vam nikdo
z roko kruto ne izmakne -
čuval jaz jih bom zvesto'."

A zastonj je ves moj klic,
ne privabi srečnih ptic.
Razkropi se vse kardelo
čez prijazno gorsko selo,
razdeli se v pare trop,
srednji par izbere strop,
kjer obesi mehko gnezdo;
prazen je le moj, edin,
ker nesreče jaz sem ain,
rojen pod neozgodno zvezdo!

» SLOVENSKI DOM »

U naši novi domovini, pomeni za nas
tmeti:

svoj lastni dom, svoje lastno
gledališče, kjer bo materina be-
seda živa, kjer bo vsakdo iz-
med nas našel košček sloven-
ske zemlje, slovenske kulture in
tako ohranil zaklade naših de-
lov našim otrokom, bodočim ge-
neracijam ter vsej slovenski imigra-
ciji v Australiji!

Podprite našo akcijo - s svojim deležem!

[Handwritten signature]

Memorandum

Nadaljevanje:

NOW THIS MEMORANDUM WITNESSETH AS FOLLOWS: - THE SAID COMMITTEE AND SUB-COMMITTEE (ODSEK "DOM" S.K.M.) DO HEREBY APPOINT -

Mr. France BENKO
Mr. Maks HARTMAN
Mr. Karel KODRIČ
Mr. Marijan LAUKO
Mr. Janez SKRABA

Trustees of all money and essets received and collected on behalf of a Building Fund for a Slovene Cultural Centre ("Slovenski dom") to be established in the Metropolitan area of Melbourne.

PERIOD OF APPOINTMENT

The said Trustees are hereby appointed -

1. For life save as hereinafter provided
2. For life except herein expressly modified that is to say -
 - (a) Any one of the Trustees may retire at any time and the surviving Trustees shall appoint another Trustee in his place who shall have the like powers and duties of the retiring Trustee prior to his retirement.
 - (b) REMOVAL. Any Trustee may be removed only on the grounds of dishonesty, incompetence or non-availability by a two-thirds majority of a special meeting of donors present, to be colled by the Committee S.K.M.
 - (c) A general meeting to be called of donors of £ 1/-- or more, who have received receipts for amounts paid to the fund, when funds have reached a sufficient amount. The said meeting will decide either to spend the funds on the procuring of or the commencement or completion of the Slovene Cultural Centre. But such general meeting shall not be called without the unanimous approval of the Trustees. At such meeting new Trustees may be appointed to administer and spend the funds in accordance with the resolutions passed at such meeting. In the event of new Trustees being appointed they must be approved of by the existing Trustees and further, the existing Trustees must be satisfied that before any transfer of funds are made such funds are to be used only for the purpose set forth in this Memorandum. The existing Trustees shall remain Trustees until provision is made for the proper transfer of funds to the new Trustees and the existing Trustees shall be eligible for re-election themselves.

(To be continued)

TA MEMORANDUM PRIČUJE SLEDEČE: - Odbor S.K.M. in njegov Odsek "Dom" s tem imenujejo

Mr. France BENKO
Mr. Maks HARTMAN
Mr. Karel KODRIČ
Mr. Marijan LAUKO
Mr. Janez SKRABA

za zaupnike (trustees) vsega denarja in imovine, sprejete in nabrane kot zbirko za postavitev Slovenskega Doma Melbourne.

Zaupniki so s tem imenovani -

i. za življenje, razen:

- (a) Sleherni zaupnik lahko odstopi kadar koli. Preostali zaupniki morajo še pred odstopom z upnika izbrati na prazno mesto drugega, ki bo imel enake pravice in dolžnosti.
- (b) Sleherni zaupnik je lahko odstranjen samo zaradi nepoštenosti, nezmožnosti prisotnih ali nedosegljivosti po dvotretinski večini izrednega zborovanja prisotnih darovalcev, ki ga skliče odbor S.K.M.
- (c) Ko bo akcija zaključena, naj se skliče zborovanje vseh onih darovalcev, ki so darovali £1/-- ali več in ki so prejeli potrdilo za prispevek. Zborovanje bo odločilo, kaj se bo z nabranim denarjem ukrenilo.

TONE IN DOM

"No, pa je le prav, da smo se Slovenci zganili!" je zadnjič dejal Tone, ko sem ga obiskal po svoji stari navadi. Blizu skupaj sva doma in od časa do časa si izmenjava obisk.

Nisem vedel takoj kam meri. Tone je videl moj vprašujoči pogled, zato je sam nadaljeval: "Slovenski Dom v Melbournu mislim! Kakor vidim v Vestniku, smo že prišli do tisočaka."

Zdaj sem razumel. Dobro sem poznal Toneta in vedel sem, da nič kaj rad ne seže v žep. Zato me je zanimalo, koliko je daroval. Kar naravnost sem ga vprašal.

Njegov odgovor me je zelo presenetil. "Še nič zaenkrat" je zamrmral.

Skoraj me je dvignil iz stola. "Nič? Kako pa moreš potem tako samozavestno reči, da je prav, da smo se Slovenci zgenili in da smo že prišli do tisočaka?"

Bilo mu je malo nerodno in iskal je pravih besed v odgovor. "No ja," je končno izpregovoril, "kaj nisem tudi jaz Slovenec? Saj ni važno, kdo da in koliko da! Važno je, da se zbere dovolj denarja in da se Dom postavi..."

Malo je manjkalo pa bi zrogovilil. V tem trenutku mi je bilo celo žal, da sem ga obiskal. Kaj se je vredno bosti z osebo, ki ji je denar v žepu več kod sleherni idealizem? Kljub vsemu pa sem poizkušal ostati miren; čeravno je v meni kar kipelo: "Vidiš, ravno tega pri tebi in mnogih drugih takih Tonetih kod si ti ne razumem. Vsakdo izmed nas dobro ve, kako lepo bi bilo, ko bi imeli svoj Dom, z veliko dvorano, ker bi lahko nemoteno in pogosto prirejali predstave, igre, ples in koncerte... Tam bi imeli svojo knjižnico; polno lepih slovenskih knjig. Za domom pa bi bilo par balinišč in še marsikaj drugega; če Bog da. Potem nam ne bi bilo težko najti ljudi, kateri bi nam lahko pomagali pri izpolnjevanju raznih dokumentov in prošanj. Z Domom bi se nam odprla tudi možnost za lastno zavarovalnico, za razne podporne organizacije... Vse to vemo in pri tem upamo, da bodo drugi nabrali denar, mi pa bomo prispevali svoj piskerček potem, ko bo vse končano in bo Dom stal. Čudna logika, katere nemorem in ne morem razumeti! Krivično pa se mi zdi pehati vse na bremena drugih, sam pa stati ob strani. Če hočeš imeti naš Dom, mora priti denar od nas in pri tem si nujno vključen tudi TI..."

Umolknil sem, zmanjkalo mi je besed. Tudi Tone ni pričakoval tako pridige od mene in je samo debelo gledal.

"No, saj nisem mislil tako hudo. Vem, od nekod denar mora priti..." je končno spravil iz sebe.

"Da, od nekod, samo iz tvojega žepa ne! To bi bil ne odpustljiv greh. Ali veš, kaj bi se zgodilo, če bi v družbi fantof vsak samo čakal, da bo drugi plačal pijačo? Vsi skupaj bi ostali žejni. Tako bomo tudi Slovenci ostali brez Doma, če se bo vsak zanašal na drugega, sam pa bo stal ob strani."

Tone je malo pomislil! "Končno imaš prav in spodobi se, da vsak Slovenec seže v žep. Dozdeva se mi, da bi se zelo slabo počutil ob vsakem obisku v Domu, če bi mi srce težila slaba vest, da sem popreje stal ob strani. Vse lepše bo priti v Dom z zavestjo, da sem tudi sam priložil za nekaj opeke..."

Nadaljeval sem njegove misli: "Še vse bolj pa te bo grizlo če Doma ne bo! Pri tem boš vendar vedel, da si tega kriv tudi ti, ker nisi priskočil na pomoč s svojim darom. Glej Tone, če bi vsi tako mislili kod ti, vsi načrti klaverno propadejo. Samo dvajset naj se strinja s teboj in Dom zgubi okoli £ 100."

Tone je pričel nekaj hitro računati in kar uganil sem, kaj mu ne gre v glavo. "Sto funtov zaradi dvajset oseb! Pa vendar ne misliš, da bi moj dar znašal celih pet funtov?"

Moral sem se smejati. Vedno je imel tako trden in neustrašen pogled, sedaj pa je njegov obraz izražal tako bojazen. "Celih pet funtov! Kakšna ogromna vsota! In še to samo enkrat za vselej. Nekateri so darovali po deset funtov in bodo še darovali. Drugi so darovali še več. Neznana oseba je v začetku akcije darovala sto funtov. Poznam jo in vem kdo je! In ona zasluži pet funtov manj na teden kot ti, samo ona je zavedna Slovenka. Ne vem, ali res ti nebi zmožel odriniti pet zelenk za skupno stvar? Če bi ti očital skopost ali morda celo, da ne premoreš petaka, bi te užalil. Vem, da v banki nimaš mnogo; ako sploh kaj imaš, toda to je tvoja stvar. Ne maram te vprašati, kakšen je tvoj letni račun z pivom, ali koliko si v zadnjem letu zapravil na konjih ali kartah. To vse so tvoje osebne zadeve. Dom pa je naša skupna stvar in tudi ti si vključen v ta "NAŠ", kakor si malo preje sam trdil. Torej..."

Počasi je Tone dvignil roke in dejal: "Kar pritrditi ti moram; najraje pa bi te vrgel skozi vrata. Toda k sreči sva prijatelja. Sicer me pa poznaš, trma sem, vse prevelika trma!"

Moral sem ga zapustiti in skoraj sem že držal za kljuko, ko me pokliče nazaj. Iz denarnice je potegnil petak, ter me prosil naj ga oddam za sklad Doma. Z veseljem sem mu ustregel.

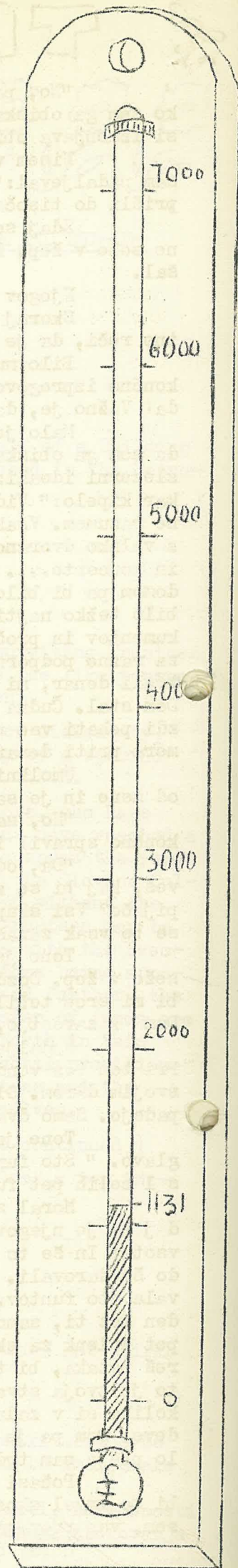
Finančni termometer akcije za "Slovenski Dom"

Ste videli "Finančni termometer akcije za SLOVENSKI DOM" prvič, ko se je pojavil v Vestniku? Sigurno ste ga! Poglej na številko na katero se je povzpelo živo srebro v teh par mesecih in videl boš napredek. Sicer ni mnogo, a vendar smo že davno prešli tisočaka. Počasi se večja številka in kje naj iščemo vzrok tej počasnosti? Med samimi Slovenci! Koliko Vas je še rojakov ki s prezirom zrete na to veliko delo in si sami sebi dopovedujete da je to popolnoma brezsmiselno, da doma ne potrebujemo, da nam sploh nebo nikoli uspelo da bi ga postavili! Toda prepričan sem, da prav na dnu svojega srca po malem upate in si želite skupne strehe - sram Vas je le to priznati.

Poznam par rojakov, ki so našli prav čuden izgovor svojega nezaupanja do akcije. Napadli so me z besedami, zakaj moramo ravno mi Slovenci pobirati darove med rojaki, zakaj DOM enostavno ni že postavljen in so ravno oni te žrtve, ki naj bi se ločili od kaknega petaka? Zaupali so mi celo, da so bili na nekih zabavah Poljakov in še drugih novih avstralijancev in kako lepo je bilo ko imajo svoj dom. Nevem ali se res ne zavedate, da so tudi oni morali najprej postaviti streho in da so denar darovali razni posamezniki. Uspelo jim je, ker so našli vsestransko razumevanje ljudi.

Vrsta je sedaj na nas: na onih, ki so včeraj stopili na to daljno zemljo in na onih, kateri so tu že dalj časa. Ne boj se, saj denar ni zgubljen, vsi rojaki ki bodo še prišli med nas in so sedaj po raznih lagerjih ali celo doma bodo pozdravili Slovenski DOM. Tudi oni bodo kasneje prispevali svoj delež!

Finančno stanje dne 20. sept. 58 = £ 1131

KRIŽEM KRAŽEM

Viktoriji

Pater V. Bazilij
O. F. M.
poročca:

* Danes pa nisem samo suh kot poper, tudi minute štejem. Bi moral biti že zjutraj na poti v Južno Avstralijo, pa je ura že poldne in še tale matrica me čaka na mizi. Uredniki so vsi enaki, jih dobro poznam, saj sem bil sam urednik dolgo vrsto let: nepočakani so. Torej moram kar na delo, da izpolnim stran pred odhodom! Napake pa sami popravite, ker ne bom imel časa niti strani še enkrat prebrati.

* Iz prižnice smo spet metali: Dne 6. septembra sta se poročila v cerkvi sv. Petra in Pavla v South Melbourne Mirko OGRIZEK in Roza KRMEL, oba doma iz Krasa. Dne 20. septembra pa sta prišla na vrsto dva Gorenjca: Marjan POTOČNIK je popeljal pred oltar v West Heidelbergu (Župnija sv. Pija X.) svojo gorenjsko nevesto Frančiško NASTRAN. Ženina pozna večina melbournških rojakov in je med vsemi zelo priljubljen. Poroka in svatba sta pokazali, da ga imajo radi tudi vsi avstralski sosedje. - Isti dan je bila poroka tudi v cerkvi Marije Pomagaj v East Brunswicku: Silvo BUCAJ (iz Predloške fare v Istri) je segel v roko svoji izbranki Ani MEJAK (Lanišče v Istri). - Vsem trem parom obilo sreče v življenju!

* In krsti? Fantje vodijo: 3/2. JANIČEV Janez in Marija r. Vogrinčič sta dobila ANKA, ki smo ga krstili v Clifton Hillu dne 6. septembra. Isti dan smo nesli h krstu pri PETKOVIN v North Fitzroyu: MAJDA MARIJA, prvorojenka Antona Petka in Elizabete r. Hažič. Tretji krst tega dne pa je bil v Pascoe Vale: družina Andreja FISTRICA in Zore r. Artič je dobila ANDREJA BENJAMINA. V St. Albansu je bil krst naslednji dan (dne 7. septembra): MAJDA HEDVIKA je prvi prirastek družinice Karla ZORJANA in Marije r. Skrbiš. VLADIMIRJA pa je dobila družina Štefana JURICA in Amalije r. Balkovič: h krstu smo ga nesli dne 14. septembra v Ascot Vale.

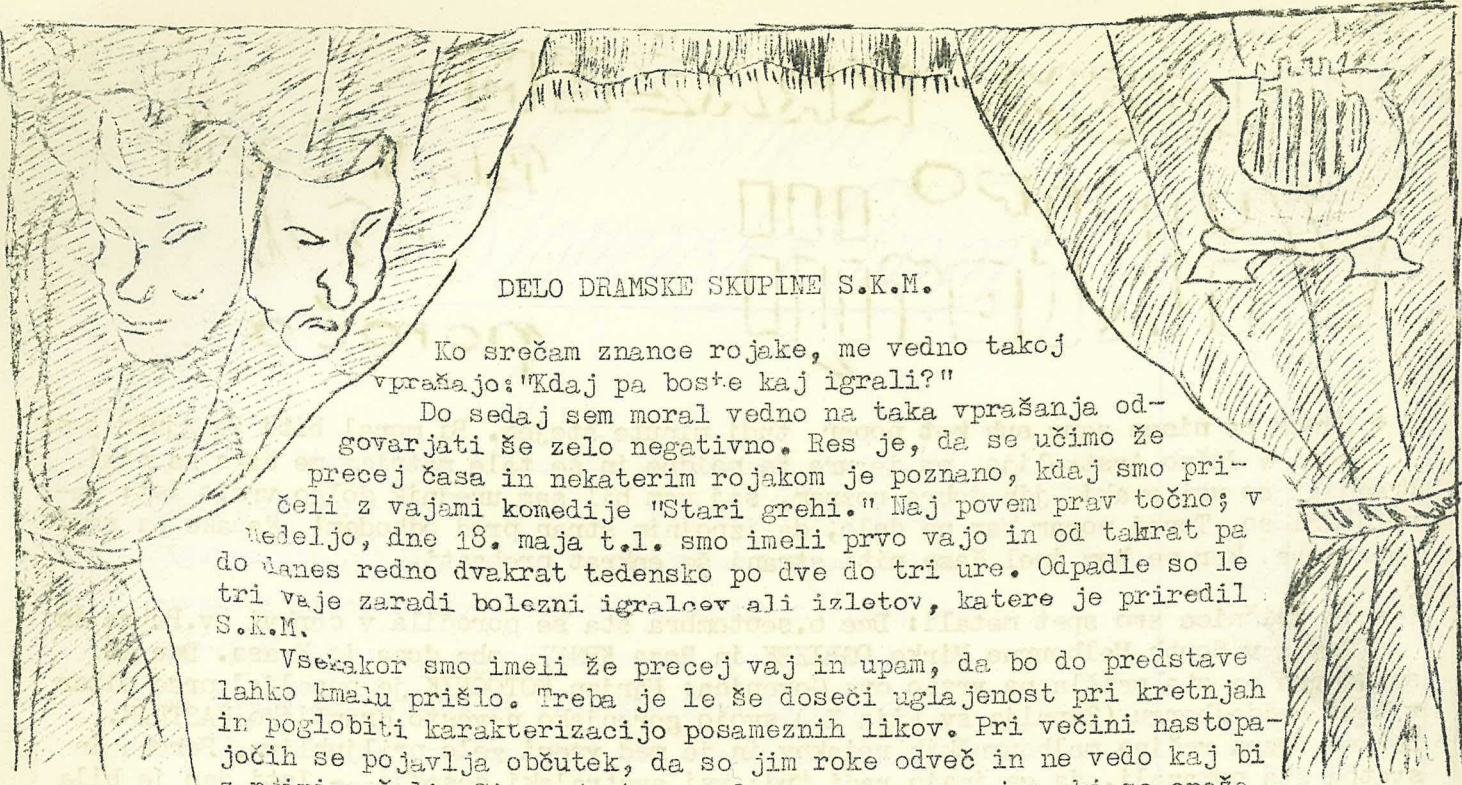
Kar lepo raste naša melbournška slovenska družina. Vladimirjev krst je bil moj 81. v Avstraliji. - Vsem staršem naše tople čestitke!

* Pred kratkim so dospеле tri ladje z novimi naseljenci in vse tri na en dan: 13. septembra. Precej je bilo rojakov, nekateri sponzorirani od svojcev, drugi poslani v Ponegillo. Takoj po povratku iz Južne Avstralije se bom ustavil tam, da vidim, koliko jih bo še v taborišču in bi radi prišli med nas. Kot izgleda, dela res ne bo nikoli zmanjkalo. Naslov "Slovene Chaplaincy" obsega v teh dveh besedah vedno več sekcij: agencijo za službe, agencijo za stanovanja in selitev, agencijo za prvo pomoč... in celo detektivsko agencijo. Se čudno sliši, a izseljenski kaplan mora biti menda res vse. Tri dni sem pomagal detektivom slediti fantu (nasrečo ni Slovenec!), ki je lazil za našimi dekleti, zaposlenimi pri družinah, ter se izdajal za privatnega detektiva varuha novodošlih deklet. Nekaj jih je pošteno potegnil. Da ni imel poštenih namenov, si lahko vsak misli. - Naj bo to opozorilo vsem dekletom, ki dospejo v Avstralijo same. Ne verujte vsakemu na prvi pogled! Držite se slovenske družbe! Je med nami dosti poštenih fantov, ki resnično žele spoznati dobro dekle ter z njo iti srečni bodočnosti naproti. Niso vsi taki, da bi se po končani slovenski zabavi v Prahranu ustavili še v Fitzroyu ter do jutra zapravili s kartami ves svoj denar. (Nič ni čudnega, da za DOMOV sklad nimajo nič, ko poverjenik potrka na vrata!)

* Za letošnji melbournški ROYAL SHOW je Slovenski klub pripravil veliko rdeče lectovo srce, v katerem je razstavljal tipična slovenska dela. Posebno pozornost so vzbujale naše narodne noše in v prvi vrsti seveda Zdražilova Lilijanca, ki je bila tam na dan otvoritve. Slikali in filmali so jih, "da je bilo strah in groza", kot bi rekel Ribničan. Mislim, da smo se res kar dobro postavili. (Ugibal sem, kako bi lectovemu srcu rekli v angleščini, da bi zadeli njegov smisel. Mislim, da sem našel rešitev: "Valentine". Odgovorjal bi voščilni karti za Valentine's Day.)

* Melbournški Slovenci se bomo udeležili romanja in procesije, ki jo vsako leto na prvo nedeljo v novembru pripravijo čč.gg. salezijanci v Sunbury. Odšli bi po slovenski maši (v Burnley) Stawell Street, St. Louis Church) z osebnimi avtomobili in avtobusom, če se Vas dovolj javi. Tudi narodne noše bi šle z nami. Podrobnejše o romanju pa se bomo še nomenili v oktobru.

* Kaj pa naš SLOVENSKI DOM? Olajšajte delo Odseka "DOM" in poverjenikov s tem, da sami pošljete svoj dar. Častno potrdilo dobite z obratno pošto. Vsi se vendar že enkrat zavedimo, kaj nam bo DOM pomenil!

DELO DRAMSKE SKUPINE S.K.M.

Ko srečam znance rojake, me vedno takoj vprašajo: "Kdaj pa boste kaj igrali?"

Do sedaj sem moral vedno na taka vprašanja odgovarjati še zelo negativno. Res je, da se učimo že precej časa in nekaterim rojakom je poznano, kdaj smo pričeli z vajami komedije "Stari grehi." Naj povem prav točno; v nedeljo, dne 18. maja t.l. smo imeli prvo vajo in od takrat pa do danes redno dvakrat tedensko po dve do tri ure. Odpadle so le tri vaje zaradi bolezni igralcev ali izletov, katere je priredil S.K.M.

Vsekakor smo imeli že precej vaj in upam, da bo do predstave lahko kmalu prišlo. Treba je le še doseči uglajenost pri kretnjah in poglobiti karakterizacijo posameznih likov. Pri večini nastopajočih se pojavlja občutek, da so jim roke odveč in ne vedo kaj bi z njimi počeli. Sicer je to popolnoma naraven pojav, ki se opaža pri igralcih začetnikih celo v poklicnih gledališčih ne glede na dejstvo, da so imeli za seboj najmanj tri letno pred pripravo za igranje na odru - igralsko akademijo. Naravno je, da je začetnik okoren; to pa zato, ker so mu oderske deske še tuje. Pri intenzivnem in pravilnem študiranju vlog in seveda večkratnemu igranju, se ta nerodnost in nekretnost polagoma preoblikuje v sproščenost. Igralec se vede neprisiljeno, njegove kretnje so naravne in utemeljene, ter so psihološko v skladu z osebo, ki zaživi njem, ko stopi na oder. Ko igralec ali igralka premosti začetne težave, je delo v gledališču lahko in hitro, ter ni potrebno da se vaje vlečejo v nedogled. S skupino dvajsetih ljudi, ter z nekoliko gledališke izobrazbe, bi se dalo napraviti marsikaj in bi lahko imeli dve do tri premiere v enem letu. V našem primeru na žalost tega ni, ker v naši skupini zaenkrat še ni dovolj ljudi. Kljub izjavam nekaterih, da so že igrali v domovini, nisem opazil na njih drugega nego veliko zanimanja in veselje do gledališča in zares železno voljo in vztrajnost, da pride do uprizoritve. Tudi to je vzpodbudno, vredno pohvale če pomislimo, da ti ljudje žrtvujejo svoj prosti čas in denar samo zato, da se nudi rojakom od casa do časa nekaj zdravega duševnega razvedrila.

Naslednje delo s katerim bi se predstavili javnosti, bi bila Shakespearova komedija "Kar hočete." Preprican sem, da bi bila komedija izvedljiva če:

1. se prijavi dovoljno število ljudi,
2. dobimo kredit za nakup blaga za kostume,
3. dobimo nekaj šivilj, ki bi bile pripravljene izdelati kostume,
4. dobimo frizerko za ureditev pričesk in
5. dobimo kredit za nakup nekaj rapirjev.

Morda se bo kdo vprašal, zakaj vse to? Odgovor je enostaven in lahek! Kakor pri nas v stari domovini imamo tudi tukaj gotov odstotek ljudi, ki je za gledališče indifirenten, ter je njihovo zanimanje usmerjeno morda le na šport. Zato menim, da bi z dobro naštudiranimi predstavami Shakespeara pridobili poleg naše publike tudi ljubitelje gledališča drugih narodnosti, predvsem pa angleško publiko, ki je na Shakespeara zelo ponosna. Ugodnost imamo v tem, da lahko igramo Shakespeara v našem jeziku. Ni na vsetu kulturnega naroda, ki ne bi imel Shakespeara v svojem prevodu in ga ne bi poznal. S primerno reklamo bi brez dvoma vzbudili pozornost tukajšnjega prebivalstva in prepričan sem, da bi uspeli. Tako bi si zagotovili nov finančni vir, ki bi se seveda iztekal v glavnico, ki je namenjena za zidanje našega kulturnega doma.

Povrnem naj se nekoliko nazaj. Vsekakor bi bilo potrebno predhodno napraviti nekak tečaj. Tam bi se držal pouk o pravilni interpretaciji posameznih vlog, nekoliko gledališke zgodovine, govorna tehnika, sablanje, maska, skratka vse kar je temeljni predpogoj za dobro predstavo. Mislím, da bi bilo to dobro; tako nam bi uspelo postaviti dramsko skupino na trdne noge in dostojno visino. Vsi ljubitelji te umetnosti bi si na ta način razširili obzorje o gledališču. Trenutno razpolagamo z magnetofonom, ki je v veliko pomoč pri samih vajah.

Poudarjam pa, da samo zanimanje in veselje do igranja v gledališču ali pri filmu se ni definitivna pot do uspeha. Igranje ni obrt ki se da naučiti; temveč umetnost, kakor je umetnost pesnikovanje, skladateljevanje, slikarstvo, pisateljevanje itd. Igralska umetnost se nikakor ne da naučiti, temveč samo izpopolnjevati.

Slavko Košir

Tujci pripočajo o nas...

So časi, ob katerih je človeku še posebno ljubo in dragoceno, če kje nepričakovano naleti na neznane prijatelje našega človeka in naše zemlje. To zlasti, kadar se zdi, da celo kdo svoj odreka ceno in veljavo prvemu in drugemu. Najlepša pričevanja te vrste so tista, ki jih včasih zasledimo v knjigah tujih pisateljev. To se je podpisaneemu zadnje čase dogodilo ob romanu Angleža Geralda Kersha "Um in deset prstov" ter ob spominih škotskega diplomata in pisatelja Brucea Lockharta "Umik iz slave".

Gerald Kersh je v skupini, ki jo v današnji angleški književnosti sestavljajo - Graham Greene, Evelyn Waugh ter pokojni George Orwell. Zaslovel je zlasti po svojih romanih iz druge svetovne vojne, ob katerih ga je kritika imenovala "pisatelja moči in besa" ter ga primerjala nič manj kod s Kiplingom. To priznanje so mu prinesla dela: "Mrtvi zre"-roman o medvojnem uničenju čeških Lidic; poleg tega pa knjige "Umirajo s čistimi škornji", "Devet življenj Billa Nelsona" ter "Um in deset prstov".

To zadnje delo prikazuje začetek nemške zasedbe nekje v bohinjskem kotu na Gorenškem ter prvi, zares ljudski odpor proti njej. Bolj kakor zgodba sama so v romanu zanimive in lepe postave naših ljudi, ki nastopajo v njem. Kersh posamezne izmed njih slika takole:

"Pot nazaj v Podgoro bi bil našel z zavezanimi čomi iz katerega koli kota Slovenije... Prišli smo do Bistrice. Bistrica je potok, divji, drveč hodournik, ki sta ga nabrekli tajajoči se sneg in deževje. Dosti potokom pravijo Bistrica, kakor pravijo dostim vasem Podgora...

"Tja smo prinesli Janeza. Janez, to bi bil mož za vas! Bil je star kakih trideset let, visok, slok in tako fleten, da so bila vsa dekleta nora nanj. Mislim, da bi bil vzela katero koli žensko na svetu, kaj šele v mali, ubogi Sloveniji, kjer se je rodil. Bil je prijazen ko mleko. Nikdar ga nisem slišal, da bi bil povzdignil glas v nevolji. Vsakdo ga je imel rad ter je gledal nanj. Janez je bil izobražen mož. Če bi jaz imel stotino njegovega znanja, bi bil srečen. Menda je ni bilo knjige pod soncem, ki je nebi prebral od platnice do platnice. Tudi pisal je, vsaj v liste. Človek mora biti od zlomka bister da lahko piše knjige, vsaj meni se tako zdi. Janez pa je pravil, da ni tako, samo jaz da držim pero na krivem koncu...

"Janez je vedno o čem premišljeval. Čeprav je bil na pogled fant in pol, se je zdelo da ga dekleta sploh ne zanimajo. Kazalo je, da ima rajši godbo ko ženske, najrajši pa branje. Imel je dober tenor ter je znal na stotine in stotine pesmi, ki nam jih je včasih prepeval, ko smo počivali, ali se skrivali. Pravim vam, da če je Janez zapel, se je ustavilo vse in poslušalo. Lahko je pel napev naprej in naprej, dokler človek ni bil do kraja zvezan ko muha v pajčevini... Janez, če bi le bil spet tu, da bi mi pel! Nehal bi govoriti in bi poslušal in ko bi poslušal, bi zaprl oči ter odplul nekam v daljo...

"Rad bi, da bi poznali Klemena. Morda ga boste srečali. Težko je povedati, kako bi ga prepoznali. Po postavi je v glavnem ko drevo; Krepko drevo v prvi rasti. Težko je verjeti, da je kdaj bila sadika, ali da bi se moglo posušiti ali odmreti...

"Si lahko mislite drevo, nič drugega ko drevo, stoječ vrh hriba? Gledate ga in veste, da je dobro, da bi posekali za les...A v njem je nekaj več kakor zgolj zdrava hrastovina ali kar koli že: nekaj spodobnega je v njem. No, in Klemen je tak. Ima okrogel, rdeč obraz, precej podoben zimskemu jutru; sive oči, lase nekam testene barve in nikoli ne menja izraza na licu. Nikdar ne veš, če je srečen ali nesrečen, če se šali ali misli zares. Nekateri so rekli, da je malce pošinjten. Drži, da je Klemen napravil in povedal kaj čudnega, a ker je prihajalo od njega, se je zdelo povsem v redu in prav.

"Zaradi takih reči so mu rekli "Klemen neumni". Človek bi ga spoznal tudi po govorenju. Ni mu do velikih reči, toda včasih na moč napihuje navadne stvari na svetu. Slišal sem ga, kako je govoril o skorji kruha, ko da bi bila kraljeva pojedina. Nekega dne, ko smo bili lačni, smo dobili nekaj plesnivega kruha, skute in čebule in Klemen je dejal:

"Moj trebuh je poln sonca in pojočih ptičev in če bi zabodel iglo vame, bi brizgnile iz mene mavrice".

"Je res precej star: nad štirideset. Nihče nebi mogel reči, da je fleten, toda človeku je nekam prijetno, če mu zre v obraz. Ne da bi se bil umival kaj več ko mi, je bil vedno videti čist. Rad je imel požirek, toda nisem ga nikoli videl pijanega, da bi bilo vredno besede. V boju je bil boljši od desetih navadni mož: nagel ko podlasica, nevaren ko medved, toda hladen in prevajen ko globoka voda. Morda je malce usekan; ne vem. Vem samo, da bi ga rajši imel za prijatelja kot kogar koli drugega, zakaj njegova usekanost je boljša od bistrosti večine drugih ljudi... Je tiste vrste človek, ki vam vzbuja željo, da bi bila prijatelja kot otroka. Nekam boljše ti je, če ga poznaš...ti je tako, ko da si bil na soncu in v vetru ali ko da si plaval v hladni vodi na soparen dan. Je čist in jasen; je dober človek..."

Tretja taka genialna postava v romanu Geralda Kersha je Jerica, sirota, s svojo tiho, nesahtevno, vdano ljubeznijo do Janeza; poleg nje oče Andrej; pa otrok, ki mu ne pravijo drugače ko "Fantek", in še vrsta drugih - slovenski ljudje, kakor jih ni s tako ljubeznijo in prepričevalnostjo prikazoval niti naš pisatelj, človek v vsakem izmed njih zasledi košček sebe. Žal se ni moči dalj muditi pri njih, če se hočemo ustaviti še pri enem neznanem prijatelju Slovencev in slovenske zemlje.

Bruce Lockhart je bil poleg Harolda Nicholsona tisti, ki so mu po prvi svetovni vojni prerokovali sijajno pot kot diplomatu. Kot mlad uslužbenec britanskega veleposlanstva v Moskvi je mojstrsko odigral nadvse težavno in važno vlogo v nemirnih dneh boljševiške revolucije ter neposredno po njej. To zlasti ob atentatu na Lenina, ko je kazalo, da ga bodo Sovjeti dali ubiti. Po vrnitvi domov je služboval v Pragi in na Dunaju, nato je pustil diplomacijo ter se vrgel v gospodarstvo, časnikarstvo in pisanje. Njegove, po večini avtobiografske knjige: "Spomini britanskega agenta", "Vrnitev na Malajo", "Vrtinec", "Moja mladost na Škotskem", "Topovi ali maslo" razodevajo nemirnega duha, človeka z neverjetnimi doživetji in skušnjami, zraven pa zasanjanega življenjskega romantika, ki je pripravljen za eno cigansko pesem žrtvovati kariero.

Lockhart je pred drugo svetovno vojno bil po raznih opraviilih večkrat v Jugoslaviji, kjer se je kod Škot posebno zaljubil v Slovenijo in Slovence, kar se je zgodilo tudi pri toliko njegovih drugih rojakih. Tej svoji ljubezni daje duška v raznih knjigah - Bohinju in njegovem jezeru se je čudovito oddolžil v delu "Umik iz slave". Strani, ki jih je tam napisal o nas, spadajo med najlepše, kar je človek kdaj sam o sebi bral. Lockhart pravi med drugimi:

"Še en dolg je, ki ga imam do S.Š.: da me je seznanil s Krko. Ta sladka slovenska reka teče skozi majčkeno vas, v njeni brezmadežni snagi skoraj bajki podobno, ležečo kakih sto čevljev nad morjem v podnožju Julijskih planin. Čeprav je tako visoko, je vendar krajina bila uporna zmešnjava barv tisti junijski dan, ko sem jo prvič obiskal.

"Razen katoliškega duhovnika in zdravnika so vaščani kmetje. Prijaznejših, preprostejših ljudi nisem nikdar srečal na nobeni svoji poti. Kakor večina gorjancev so krasnih postav. Moj nosač, od vremena zdelan star vojščak, je stal tako ravno ko mlada breza. Ne poletna pripeka, ne zimski mraz ga nista pod streho in pri šestdesetih letih je še vedno lahko koračil po dvajset kilometrov na dan.

"Krka sama je bila voda iz sanj in ko sem se utrudil ribarjenja, sem legel na travnati breg in bral, da bi prihranil moči za večerno veselje, o katerem so mi pravili čuda. Vse je bilo tako, kakor so mi pripovedovali, da bo, in ko sem nehal loviti, me je bilo kar sram zaradi velikosti plena in njegovega števila.

"Večerja v majhni leseni krčmi je bila veličastna pojedina. Moje grlo je bilo izsušeno, toda sveže postrvi, okusno kuhani krompir in domači kruh z maslom sem odplavljal z obilnimi požirki belega vina iz kraja. Jed je spremljala čudovita podoknica s piščalmi, ihtečimi goslimi in petjem. Niti na Ruskem nisem slišal prijetnejše godbe, kakor pa so bili glasovi teh slovenskih kmetov, ki so pluli iz doline v mesečini pod nami skozi odprto okno v sobo.

"Po kavi smo se pridružili vaškim gasilcem, ki so imeli letno veselico. Vino je razvezalo jezike in slišal sem strahotna pripovedovanja o preganjanju Slovencev pod tujo oblastjo. Te zgodbe so vžigale plamene v dremajočih očeh teh trdih gorjancev in takrat sem bliskoma, bolj kakor iz sleherne vojaške strokovne knjige razumel, kako je avstrijska armada, navidez razdvojena po plemenskih nasprotjih, lahko zmagovala v prvi svetovni vojni.

"Ko smo vstali, da gremo, je vaški zdravnik, gospod pri šestdesetih letih, ki je za to priliko oblekel zastarelo in zelo zglajeno salonsko obleko, vstal ter dvignil kozarec, rekoč: "Fantje, naj živi Anglija!" "Naj živi!" je v zboru zagrmela požarna bramba. Anglija je bila zelo srečna, da še živi, toda spala je večino poti do Zagreba.

"Po tistem sem ob raznih prilikah spet obiskal svoje slovensko zatišje. Njegov čar ni nikoli nič zbledel. Me poznam kraja na svetu, ki bi v mojem srcu tako obujal tisto občutje, ki ga je Byron izrekel v besedah:

"Ne živim sam zase, marveč postajam
del vsega, kar je okrog mene.

In visoke gore se mi sreča,
a šum in hrum človeških mest muka..."

"In tja bom prihajal sleherno poletje, če se bom kdaj rešil vezi svojega mesnega žitja in bitja, da bom pisal knjige in lovil v teh čistih, prosojnih slovenskih vodah. Sam sebe imam za nepristransko pričo o evropski pokrajini. Sem tisto, čemur bi Lytton Strachey dejal "hladen opazovalec zlate sredine". Toda Slovenija ima v mojih čustvih posebno mesto med ljudmi in stvarmi in dokler ne bom zatisnil oči, bom zagovornik slovenske kulture. Misem edini Škot, ki je našel drugi dom v tem spokojnem zavetju. Polkovnik James Blair, ki si je med prvo veliko vojno v Rusiji prislužil križ Sv. Jurija, in ki je bil najskromnejši junak, kar sem jih kdaj srečal je po vojni prišel za vojaškega odposlanca sem. Tuji on je bil velik ribič, in ko je umrl, so ga na lastno zahtevo pokopali v srcu Slovenije."

Članek povzet iz slovenske revije "Mladika," ki izhaja v Trstu! Urédništvo.

Življenjepis Zmagoslava Zadrauskega ...

Avtobiografijo
piše
Zmagoslav ZADRAVSKI
5. nadaljevanje

Bili smo prilično zelo velika družina in naš ubogi oče nas je le s težavo oblačil in hranil. Takrat sem bil še študent - daleč proč od domače hiše; stanoval sem pri tujih ljudeh. Stroški mojega šolanja, stanovanje in ostale neobhodno potrebne stvari, ki jih človek rabi so bile preveliko breme mojemu očetu. Tako se je oče nekega dne odločil da prekine z mojim šolanjem, hotel me je vzeti nazaj domov. A glej čuda; stroške mojega šolanja je prevzela moja babica, katero smo vsi klicali "mati". Tako sem sedaj skoro vse počitnice preživeljal pri njej. Včasih

sem se napotil za par dni domov in bil sem le častni gost.

Šolsko leto je minulo in po mene je prišla teta. Toda tokrat se mi niso tresle hlače, ko sem ji moral pokazati spričevalo - zdelal sem z dobrim uspehom. A vendar je bila vmes zelo slaba ocena in to celo v vedenju. K sreči pa pod redom ni bilo nobene pripombe; osumljen sem bil namreč, da sem sodeloval pri nekakem atentatu na profesorja.

Z enim samim pogledom je teta preletela spričevalo, takoj nato pa me je ostro pogledala in rekla: "No, o tvoji nadaljni bodočnosti se bomo pa pogovorili doma!"

Dobro se mi je zdelo da me ni mučila s svojim spraševanjem o slabi oceni v vedenju in kaj je temu vzrok. Nikakor ji nebi mogel namreč objasniti kako smo ponoči napeljali čez pot v parku jekleno žico, ob katero se je spotaknil naš ubogi profesor, ki je preoral s svojim nosom vso pot. Pravtako ji nebi mogel objasniti - saj mi celo v soli niso mogli dokazati - kako so se znašle tri smrdljive bombice pod koledarjem v razredu. Smrdelo je, kod da bi se razbila polna košara osmrjenih jajc. Zaradi smradu je pouk zadnje tri ure odpadel, za kazen pa smo se morali sprehajati po hodniku. Kljub odprtih oknem, še dolgo ni bilo moči zdržati v razredu. Ker krivca ni bilo moci najti - skrival se je v moji osebi - smo vsi, od prvega do zadnjega dobili slabe ocene v vedenju.

Dobro sem jo odnesel pri bombicah, a vedno ni nedelja. Nekega dne se je namreč profesor celo popoldne sprehajal po mestu z belo cunjo na hrbtu, raztrgano v obliki krampusa. Osumljen sem bil jaz, toda dokazati mi zopet niso mogli. Kljub temu, da sumnje niso dokazi, sem dobil slabo oceno. Lepa pravica!

S teto sva se odpravila nekega dne na obisk k mojim staršem. Seveda sva preje obletala vse trgovine in nakupila vse potrebne stvari. Kar šibil sem se pod težo nakupljenih predmetov, veselil sem se vlaka; tam sem upal, da se bom končno lahko oddahnil. Komaj pa se dobro namestim na sedežu že zaslišin glas stare ženice, ki me prosi, naj ji odstopim mesto pri oknu. Revica se je namreč zelo slabo počutila - vsaj tako mi je povedala. Sedla je, pravzaprav niti dobro sedla ni, ko je naenkrat padla na tla, nepremično je obležala. Bila je mrtva!

"Verjetno jo je zadela kap!" se sliši modrovanje navzočih.

"Res srečo si imel, da si odstopil prostor! Če tega nebi storil, bi sedaj ti ležal na podu mrtev - zadet od kapi!" mi nekaj govori v prestrašeni glavi. No srečno smo prispeli domov. Mama seveda ni bila zadovoljna z oceno v vedenju in tako sem bil primoran, da sem jo prepričal, da ocena 4. pomeni najboljši red. Po dolgotrajnem prizadevanju mi je končno uspelo - verjela mi je.

Moj oče je imel v najemu ves ribolov v bližnjem potoku. Na vsak način je hotel prepričati, da se ne bi iztrebile vse postrvi - bilo je namreč vse polno divjih ribicev. Naprosil je orožnike naj mu pomagajo pri nadziranju potoka. In koga so prvega zasačili pri prepovedanemu ribolovu. Mene!

Tudi zakup lova je prišel v roke mojemu očetu po smešno nizki ceni. Oče pa je imel predvsem veselje s streljanjem veveric. Jaz seveda sem jih samo pobiral. Nekega dne pa se je oče odločil in mi zaupal puško. Pokazal mi je tudi kako se cilja. Moj prvi strel - moja prva veverica - moj prvi korak v umetnosti lova. Bil sem pre-srečen!

Tako sem postal član zelene bratovščine - od prvega strela dalje sem se smatral za lovca! Kadar očeta ni bilo doma, sem se splazil v njegovo sobo. Na steni je visel moj cilj. Previdno sem ga snel, v žepe sem si nabasal municijo in se podal na lov. Porabil sem ogromno municije, oče pa je polomil mnogo palic na moji zadnjici.

Nadaljevanje prihodnič.

////////////////////////////////////

Pišite nam, kaj se Vam dozdeva da je nepotrebno v Vestniku in o čem naj bi se več pisalo, ozirama ako se sploh ne piše in bi bilo po Vašem mnenju potrebno! Vse prispevke pošiljajte direktno na naslov uredništva in zraven pripišite Vaše pripombe. Ne pozabite napisati tudi Vaš naslov!

Lepa si pomlad zelena...

"Na deželo! V bush!" je ponavljala dan za dnevom, posebno takrat, ko je pricelo zeleneti drevje po parkih in ulicah Melbournea. Leto dni je že v Avstraliji, pa se ni videla kako je zunaj na deželi. In sedaj je pomlad, ki je bila nebeško lepa doma. Le kako izgleda pomlad v Avstraliji? Ker je bila vedno med samimi zidovi, skoraj sploh ni opazila menjavanja letnih časov.

Končno pa se ji je želja vendarle izpolnila. Bilo je nekega ranega jutra, ko je drvel avto po tihih ulicah proti Heidelbergu. Kazalo je, da se bo napravil iz neglenega jutra lep sončen dan. In ko so prispeli na cilj, je sonce že prodrlo skozi meglo; pred njihovimi očmi se je razprostirala prijazna dolinica.

"Ta kraj je podoben moji vasi:" je pomislila, "ob potoku cesta in na vsaki strani hribočki posejani s kmetijami, obdani s sadnim drevjem. Za njimi je morda še ena dolinica in zopet hribočki - večji hribočki. In na njih stoji med goricami kapela... Ah, kapele gotovo ni. Če bi bila, bi morala od tukaj videti zvonik. V goricah je verjetno vse polno kopancev, ki pojejo in ukajo. Ne, ni jih, saj bi jih vendar morala slišati."

Sproščeno kot otrok je bežala po strmini proti cesti. Hotela je k potoku, toda svet je bil ograjen. Zavila je po cesti, ki je peljala preko potoka. Malo pred mostom je bila zica pretrgana, pot do potoka ji je bila odprta. Vse naokoli je vladal mir, katerega je včasih pretrgalo udarjanje kladiva - oh ne, bili so le dovtipi delavcev. Še voda v potoku je mirovala. Hm, kako je doma žuborel potok, ko je po hribih kopnel sneg. Drugače pa je bil potok čisto podoben onemu doma! Leno se je vil med travniki, obdajalo ga je grmovje in drevje. Tudi tu so segale vitke vrbove veje tik do vode; tudi tu so bili lepo racveteni grmi divjih sliv. Z bliznjega zelenega grma z belimi cvetovi, se je širil prijetno opojni vonj. "Čremza!" je vzkliknila in hitela proti grmu. Toda zmotila se je, bil je le čremzi podoben grm. Vlegla se je v mehko travo, modro nebo se je bočilo nad njo, toplo pomladansko sonce pa se ji je nagajivo smejalo skozi zelene vrbove veje.

Zaprla je oči in pri srcu ji je bilo čudovito mehko. Končno je našla košček zemlje, ki je tako zelo padoben oni tam daleč, daleč...Potok, čeprav ne žubori, gozdove, ki niso smrekovi ali bukovi, toda gozdovi so vseeno. In v njih so ptički, ki tako lepo prepevajo. Škoda, da ni kukavice! Nad glavo ji brnijo čebele. Kaj pravzaprav še pogreša? Morda zvončke, peteleinčke, marjetice in vijolice? Da, teh je bilo vse polno doma! Morda pa jih bo tudi tukaj našla? Lahen vetrič je zamajal cvetoče veje in beli cvetni listi so se ji vsuli na obraz in po laseh. Toda ona jih ni čutila; tiho šumenje narave jo je zazibalo v sen. Bog vedi kaj je sanjala? Morda o prijazni kmečki hišici med sadim drevjem, pravkar zoranimi nivami in bukovimi gozdovi?

Močno ji je sonce že pripekalo v obraz, ko se je nenadoma zbudila. Z vsakega grma je odlomola nekaj cvetočih vej, med katere je vpletla vitke vrbove šibe. Z velikim šopkom se je napotila nazaj. Mimoidoči so jo z zanimanjem opazovali, čudili so se njenemu nenavadno velikemu šopku. Celo brat se ji je poredno smejal. Položila ga je v vodo, nakar je nadaljevala s svojim raziskovanjem. Na vsak način je hotela vedeti, kaj so tisti grmički na drugi strani potoka. Po kratki hoji vzdolž potoka se je približala pasniku. Zvončki...Narcise...Nepričakovana najdba jo je prijetno presenetila. Toda kako priti preko potoka? K sreči se je potok na nekem mestu toliko zožil, da ga je lahko preskočila in v trenutku se je znašla med prvimi znanilci pomladi. Sklonila se je k prvim belim narcisam, ko je v bližini zalajal pes. Lajež je vzdramil konja, ki se je do tedaj mirno pasel. Konj je dvignil glavo ter se pricel približevati njej. Z enim skokom je bila preko potoka, od daleč je jezno zrla na konja ki je neusmiljeno stopal po belih cvetlicah. Želja po belih cvetovih je končno premagala celo strah pred konjem in psom in ko se je vračala domov, je imela polno naročje zvonckov in narcis. Ponesla jih je s seboj, da bodo prejili s prijetnim vonjem češnjevih in slivovih cvetov, ter belih narcis njeno stanovanje - da bo občutila tudi doma opojen vonj pomladi.

Doma ji je sestra prišla odpirat vrata. "Poglej," je vzkliknila, "prinesla sem ti košček pomladi, ki cvete na deželi!"

.....
DOPISUJTE V VESTNIK! PIŠITE O STVAREH, KATERE STE DOŽIVELI TU V AVSTRALIJI, DALEČ PROČ OD DOMAČE GRUDE. PIŠITE O VAŠIH TEŽAVAH, DELU, DRUŽBI IN VSE, KAR SE VAM ZDI

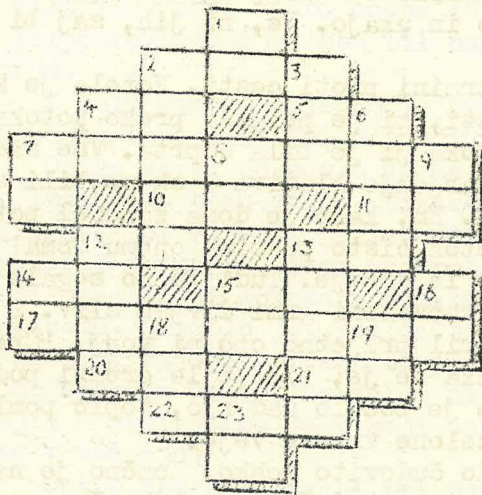
ZANIMIVO!

Za vsakogar malo...

ZLOGOVNA KRIŽANKA

DOPOLNJEVALKA

Vodoravno: 2. kip, soha, 4. iglasta drevesa, 5. številka, 7. mednarodna himna proletarijata, 10. enako zvoneči kolec posameznih vrst v pesmi, 11. vodna žival, 12. sodobni hrvaški slikar (Zlatko), 13. zdravilna rastlina, 14. nočne ptice, 15. norica, 17. zdravljenje z zdravili, 20. tračnice, 21. vodena bula, 22. muza vesele igre.

Navpično: 1. plemenska skupina afriških črncev, 2. trgovka s starinami, 3. staro ime pritoka Tibere, ki tvori pri Tivoliju znamenite slapove (sedaj Aniene), 4. kum, 6. društveni prispevek, 7. izloček žlez z notranjim izločanjem, 8. poganjek, 9. velika evropska reka, 12. pritrditi z gibom glave, 13. del rudniških objektov, 14. slovenski delavski pesnik in pisatelj med dvema vojnama, 15. livade, 16. tatvina, 18. posode za hranjenje živali, 19. steza za spuščanje letal na letališču, 23. votla mera.

Zlogovne križanke se rešujejo na isti način kot navadne, razlika je le v tem, da se v kvadrate vpišejo mesto posameznih črk celi zlogi.

K POGlavJU o ljubezni do živali, ki se je po Lajki mogočno razbohotilo, so prispevali svoj delež Finci. V glavnem mestu Helsinkih so opazili, da se dve lastovici nista priključili skupnemu poletu v južne kraje. Takoj so poskrbeli za letalo, ki je lastovki ponelo v - Kairo.

V MEHIKI so na svojstven način ugotovili, da se je življenje Mehikancev zadnja leta nekoliko izboljšalo. Mehške pralnice in kemične čistilnice so opazile: madeži na perilu in oblekah potrošnikov izvirajo od bolj razkošne hrane in od bolj izbranih priboljškov kakor prva leta po vojni.

- S - - - - I H, - - - - A, L - - - - -
K A, P A R - - - - , - - - - J, O D -
- - - - K, - I V - - , - L - - - - N, -
E - - R, K O - - - - - R, - - - - N
- , - R - - - , - - - - D, - - S - ,
T - - N - - .

Namesto vsake črtice vstavi črko, da dobiš besede naslednjega pomena:

- ime dveh egiptovskih faraonov -
del telesa - znak priznanja - politične stranke - nujno potrebna osnova -
procent - narodno moško ime - zubelj -
pevski glas - stremuh, kdor se zna preriniti naprej - otipavanje - zalučati -
potujoči pastir - števnik - prizadevanje stremljenja.

Če prebereš po vrsti na črtice vstavljene črke, dobiš misel nemškega pesnika Bodenstedta.

KER DO SEDAJ ŠE NIHČE NI REŠIL NA GRADNE KRIŽANKE IZ PREJŠNE ŠTEVILKE, PODALJŠUJEMO ROK DO KONCA MESECA OKTOBRA. POHITITE!

ZA SMEH.....

- Če jo bova do konca pojedla, se mama niti spomnila nebo.

MALO OKNO V VELIKI SVET

V SAN FRANCISCU so trije poldorasli fantje zavrli ves promet na letališču in povzročili splošen preplah. Najprej so po telefonu "zaupno" obvestili poveljstvo letališča, da je v enem izmed potniških letal, pripravljenih za polet podtaknjen peklenski stroj. Policija je zaprla vse letališče in ure preiskovala letala. Peklenskega stroja ni bilo nikjer. Izkazalo se je, da so si nadebudni mladci privoščili "spas" samo zato, da so se lahko ves ta čas poslavljali od neke svoje prijateljice, ki je poletela v tuje kraje.

Svoji k Svojim!

397-399 Rathdown St.,
CARLTON
Tel.: FJ 3483

JOHN'S

CONTINENTAL
SMALL GOODS

Č
A
R

Ponovno obveščam
vse znance in pri
jatelje, da sem
odprl

MESNO TRGOVINO
in
KLOBASARIJO

Odslej boste pri meni
dobili vse vrste
OVEŽEGA IN PREKAJ NEGA
MESA, po našem domačem
okusu.-

POSTREŽBA HITRA

CENE KONKURENČNE!

U
R
R

Vsakovrstna urarska popravila, opravljena v
NAJKRAJŠEM ČASU IN NAJPRECIZNEJŠE
SAMO PRI

Frank Dimetz

153, Essex Street, Pascoe Vale

Pri popravilih Vam nudimo
ŠEST MESECEV GARANCIJE-NA RAZPOLAGO IMETE

BOGATO IZBIRO UR PO ZNIŽANIH CENAH!

M
A
R
I
A

Pri nas lahko v slovensčini obrazložite kaksne
vrste pricoesko želite. TRAJNO KODRANJE las z
najmodernejšimi sredstvi.

at "Phill Ann" Beauty Salon

165, Sydney Road, COBURG Tel.: FM 2288

K nam Vas iz City pripeljejo tramvaji št. 19,20
ali 21 - tramvajška postaja št. 34. Tu izstopite
pa ste pri nas!

STROKOVNI HASVETI BREZPALČNI!

KROJAŠKI SALON ZA DAME IN GOSPODE
J. SRNEL

55, Brunswick St., FITZROY-Tel. JA 4758

PRIPOROČAMO SE ZA KROJAŠKA DELA ZA
DAME IN GOSPODE...

IZDELAVA SOLIDNA

CENE ZMERNE

Rojaki v okolici MILK BAR
PASCOE VALE
BROADMEADOWS SELF SERVIS
STRATHMORE

BOSTE HITRO IN ODLIČNO
postreženi z našim domačim blagom po u-
godnih cenah samo pri rojaku

A. KOZOLČ

165, Wheatsheaf Rd.
GLENROY
Tel., FY 9470

MOKKA

cake shop

364, Chapel Street
SOUTH YARRA
Tel.: BJ 5355

Pri nas lahko nabavite
TORTE IN SLAŠČICE
vseh vrst.

Posebno se priporočamo
ob rojstnih dnevih,
porokah in godovih.

OBIŠČITE NAS in pre-
pricali se boste o
odlični kvaliteti in

ZMERNIH CENAH

OBIŠČITE

NAS

JOHN HOJNIK

CONTINENTAL SMALL GOODS
213, St. Georges Rd., FITZROY - Tel: JW6656

Nudimo Vam salame, hrenovke, šunkarice, kuhano gnjat,
kranjske klobase in specialitete kot: strassburg,
garlic, leberwurst itd.

NUDILI VAM BOMO SAMO NAJBOLJŠE!

BROWN'S CORNER

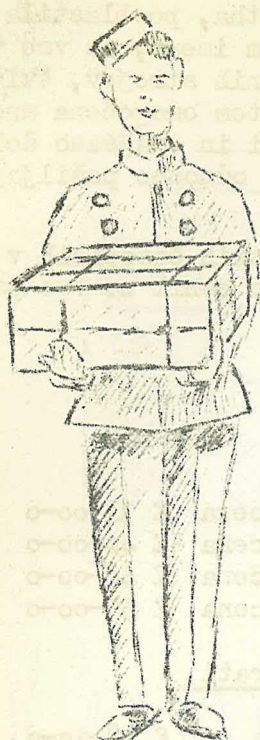
na Sydney Road, COBURG

Vam nudi pivo in vsakovrstne pijače. Pivo je isto,
koč ga pijete na slovenskih zabavah, ker Brown's
Corner Hotel dobavlja pijačo za slovenske zabave.

NAROČILA VOZIMO BREZPLAČNO DOMOV!

Nasi telefonski številki sta: FL 1177 ali FL 5547

H
O
T
E
L

EMONIA

78, Bridgeport St., ALBERT PARK
Tel.: MX 1395

ako želite:

- poslati v domovino paket z živili, radio aparat, kolo, tekstilno blago, ure itd., itd.
- imeti uraden prepis ali prevod katerega koli dokumenta
- nabaviti lepo slovensko knjigo
- zavarovati sebe in svojce za slučaj bolezni ali nesreče

AGENCIJA JE ODPRTA VSAK PONEDELJEK, SREDO IN PETEK OD 5.30-7.30 ZVEČER, TER VSAKO SOBOTO OD 9 URE ZJUTRAJ DO 1. URE POPOLDNE.
Izven teh ur telefonirajte : JW 6515 Z. Rome - M. Peršič.

SLIKAR

28, Hotham St.,
NORTH ESSENDON

N N
O O
V V
A A
K K

Izvršujemo vse vrste FOTOGRAFSKIH DEL.-

Ob slavnostih in po želji pridem na dom.

Jancim za solidno izdelavo.

Delo bo opravljeno po VAŠI ŽELJI.

CENE BODO ZMERNI!

Rojaki, obiščite me, ali me pokličite na dom.

FOTOGRAFSKA DELA

VSAKE VELIKOSTI!

OGLAŠAJTE

v našem listu

"VESTNIK"

Kdor hoče, da se njegovi doma razveselijo paketa, naj ga naroči pri znani zanesljivi firmi

DR. JURA KOCE

Nešteto zahvalnih pism dokazuje, da dajemo odlično blago po res zmernih cenah. Zahtevajte cenik!

Dr. J. Koce, G.P.O. Box 670, PERTH, - W.A.

Slovenci v GEELONG-u pozor!

Pred nedavnim sem odprl v DOROTHY Ave. mesnico!

NIKOLA STAROREŠKI

Nudim Vam vsakovrstno SVEŽE ALI PRKRAJENO meso in vse vrste klobas (svinjina z lastne farme) po domačem okusu. CENE KONKURENČNE! MESO DOSTAVLJAM TUDI NA DOM!

Tel. trgovina W 5103 Tel. dom: W 6164

Rojaki; če kupujete ali prodajate svojo hišo ali trgovino, potem se obrnite na podjetje

PROPERTY Auction PTY LTD

26, Smith St., COLLINGWOOD, M. 5 - blizu Victoria Pde.

Telef.: JA 4556 - po urah JW 7768

Kjer boste v DOMAČEM JEZIKU občevali, kjer so strokovni nasveti brezplačni, kjer boste našli ljudi, KAKRŠNE ŽELITE!

Naše podjetje se obvezuje, da bo prispevalo od vsake kupne pogodbe £ 15-0-0, ki jo bo sklenilo s Slovincem kod svoj prispevek za gradnjo SLOVENSKEGA DOMA!

OBIŠČITE NAS!